

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Ignatianæ Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Allocutio prævia ad Studiosum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

... (:) I (:) ...

ALLOCUTIO PRÆVIA

ad Studiosum.

Hæc ei potissimum servit , qui sequentes Considerationes in ordine ad Confessionem generalem per dies aliquot suscipere cogitat: poterit tamen & ab aliis legi.

Jeremias Propheta causam 'daturus, cur in tanta peccatorum multitudine paucissimi reperiantur , qui seriam de peccatis Pœnitentiam suscipiant, his verbis utitur: *Nullus est, qui agat Pœnitentiam super peccato, dicens: Quid feci.?* Quasi diceret: Causa, cur inter tot peccatores vix ullum reperias, qui Pœnitentiam agat , hæc est, quia nullus recogitat corde , nullus rem serio considerat , nullus solicite se interrogat: *Quid feci ? Quid feci, dum peccavi ? quantam Deo intuli injuriam ? quanta nihil bona rapui ? quanta paravi supplicia ?* Hæc si apud se cogitaret peccator , impossibile foret, ut neglecta Pœnitentiâ in peccatis pergeret. Nunquid sic est, Studiose ? Nemo recogitat : *Quid feci ? Vitam tu ipse tuam specta.*

A 3

Certe

2 Allocutio prævia

Certè non ea fuit, forte nec jam ea est, quæ certam tibi salutem faciat. Scelera à te multa facta esse nōsti; forsan etiamnum in illis hæres. Sed ubi Pœnitentia? quando eam ages? quando emendationem seriam inchoabis? Nondum scilicet rem serio considerāsti: nondum ex te metipso quæsivisti: *Quid feci?* alias periculi magnitudo majorem tibi salutis curam sugges- sisset. Quid agendum est? Ut excitetur in te verum emendationis desiderium, utere, quæsio, paucis his vocibus: *Quid feci?* Examina non nihil vitam tuam. Age, aggrediamur rem.

Quid feci pro Dei gloria & honore? Anima mea, dic mihi. Creatus sum, ut Deo meo uni serviam, eum laudem, eum honorem. Obligabar, totam vitam meam Dei servitio, conse- crare, omnia ei momenta, omnes actiones im- molare. *Quid feci?* Ubi sunt dies vitæ meæ? ubi tot anni? ubi menses? ubi dies? ubi horæ? an vel unicum annum, imò vel diem DEO to- tum consecravi? an quæsivi DEum meum lau- dare per orationes meas, per opera bona? *Quid feci?*

Quæstione hac sic factâ, cogita, adesse tibi Custo- dem tuum Angelum, qui te alloquatur verbis Jere- mia cap. 2. Scito, quid feceris &c.

Angelus: Scito, quid feceris, Studiose. Crea- tus eras, ut servires Deo: eum in finem tot jam tibi anni concessi sunt. Sed *Scito, quid fe- ceris.* *Dixisti, non serviam.* Jer. 2. dereliquisti Deum tuum. Menses tui & anni transferunt;

&

& nec unicum ostendere potes, quem Dei ser-
vitio obtuleris totum: quin vel diem unum ex-
hibe, si potes, quo eundem non offenderis.
O quantam vitæ partem dedisti somno, otio,
vanitati, dæmoni? quantillam Deo? Horas
Orationi, Missæ, Concioni, Studiis destinatas
neglexisti, abbreviâsti, aut cum tædio exegisti.
Tædebat nimirum te servire DEo per Pieta-
tem & Studia; at nunquam tædebat otii, nun-
quam laborum in dæmonis obsequio occuren-
tium. Hæc fecisti, & potuisti? *Fecisti mala,*
& potuisti. *Jerem. 3.* Sed perge:

Quid feci pro Cœlo & Anima mea? Creatus
eram, ut post exhibita Deo in terris obsequia
æternum salvus essem in Cœlo. Præparavit
Deus beatitudinem eam, quam nec oculus vi-
dit, nec auris audivit, nec mens assequi potest.
Dedit Deus animam, ut eam beatitudinis hu-
jus participem facerem. Jubebat Deus, ut la-
borarem pro cœlo; ut curam gererem animæ:
labor imperatus levis erat, observatio præcep-
torum Dei; pia quotidianorum operum imple-
tio. Addidit divina Bonitas media innumera,
ne gravis mihi fieret labor. *Quid autem feci?*
Quid feci pro Cœlo? ubi sunt dies vitæ meæ?
ubi bona opera pro cœlo peragenda? An o-
rationes persolvi eâ, quâ par erat, devotione?
an studia suscepi eo fervore, quo mea requi-
rebat conscientia? an præcepta Dei mei obser-
vavi? *Quid feci pro Anima?* an ejus salus cor-

4 Allocutio prævia.

di mihi fuit? an eam aut mundam conservare,
aut contaminatam mundare studui? Quid feci?

Angelus. Scito, quid feceris. Laborandum
tibi pro Cœlo erat, & pro Anima tua: nihil
tu pro Cœlo, nihil pro Anima laborâsti. Tem-
pus, quod totum Cœlo & Animæ dari debue-
rat, otio datum est & dæmoni. Non est hora,
quam serio donaveris Animæ. Profer opera
bona, quæ fieri pro Cœlo obtinendo debue-
rant: quam paucareperies? quam & illa tepida
& imperfecta? econtra quot tibi horas, horas
autem? imò quot annos ostendam, omnes
pro inferno, omnes pro damnanda anima im-
pensos? Vita tua tota quid aliud erat, ac una
peccatorum series; id est labor pro inferno, la-
bor pro interitu Animæ. Labor tuus esse de-
buerat divinorum impletio mandatorum; &
ecce nullum propè est, quod à te violatum
non fuerit. Et hæc pro Cœlo? Pro Anima
quid? pretiosam Dei imaginem sceleribus con-
taminâsti; hosti infensissimo tradidisti; mun-
dere lavacro Pœnitentiæ distulisti. Inclama-
batur toties: Miserere Animæ tuæ! unicæ
tuæ, æternæ tuæ! Tu non secus, ac si mille
haberes Animas, aut ac si res ludicra esset, Ani-
mam perdere; sic cum Anima egisti. Nihil
pro Cœlo, nihil pro Anima egisti: multa pro
inferno, multa contra Animam tuam. Hæc
fecisti. Jerem. 3.

Quid feci pro Deo mihi conciliando? Scivi,
Deum innumeris à me peccatis esse offensum:
Scivi

ad Studiosum.

Scivi, Cœli & Animæ jacturam esse factam: scivi, tot menses & annos male exactos: obversabatur animo meo ira Judicis severissimi: occurrebat salutis æternæ periculum: erant ad manum media plurima. Quid feci? quomo-
do hæc adhibui? quâ ratione Deum mihi con-
ciliare, tempus redimere, periculum salutis
evadere laboravi? Quid feci?

Angelus. Scito, quid feceris. Sciveras hæc omnia, quæ fateris: & tamen peccata peccatis cumulare; Judicem iterum iterumque irritare, provocare ejus vindictam ausus es; tan-
quam certum tibi esset, Deo Judici insultare. Periculum damnationis effugere non labo-
râsti, diu in peccatis sine pœnitentia commo-
ratus. Confessus es, sed pœnæ scholasticæ metu potius, quam emendationis desiderio:
factâ Confessione, datâ peccatorum veniâ, peccata repetebas eadem absque scrupulo:
quod quid erat, nisi placatum Confessione Deum rursus ad iram, ad vindictam, ad ultio-
nem provocare? ridere, ludere, jocari cum Deo? Poterat hic Deus te sæpiissime in peccato
per mortem subitam è mundo rapere, uti ra-
puit alios; ex infinita bonitate non fecit. Hoc
unum sanè vel saxeam cordis tui duritiam
emollire debebat, & ad agendam seriam pœ-
nitentiam, ad constantem tantæ bonitatis amo-
rem inflectere: Tu verò, tanquam tua malitia
cum Dei bonitate, tua ingratitudo cum ejus
liberalitate, tua vilitas & impudentia cum ejus

A 5

maje-

majestate & patientia certare voluisset; tu, inquam, iterum iterumque Deum offendere, irritare, contemnere ausus es. Et, quod horrorem cœlitibus ipsis incutiat, ipso saepe die, quo Deus peccanti pepercit, quo Pœnitentem sanctissimo Corpore suo pavit, quid non ausus es? quære linguam tuam, quoties divino adhuc, ut ita loquar, rubens cruento, mendiis, convitiis, detractionibus, aliisque sceleribus fuerit conspurcata. Quære membra alia. Ecce tuam pro Deo conciliando curam! Ubi Pœnitentia tua? Sciebas, unicum etiam Veniale peccatum dignum esse, quod continuis deploretur lacrymis, nullo non mortificationum genere expiatur. Quid tu tot peccatorum reus? *Scito, quid feceris.* Omnem in Studiis & Pietatis exercitio mortificationem horruisti, peccatorum oblitus, tuique quasi securus vixisti: satis tibi erat ea confessum esse, & O quomodo!

Sistamus hic, Studiose: hoc enim ad agnoscendum Animæ statum satis tibi esse potest, nec non ad excitandum veræ emendationis desiderium. Unum scire jam velim, an ea, quæ dicta sunt, considerans, non cogites, aut dicas, quod Villicus ille Evangelicus ad rationem domino reddendam vocatus: *Quid faciam, aiebat, quid faciam?* Quære ex Angelo tuo: Angele mi Custos fidelis: agnosco quid fecerim hactenus: agnosco, quantum erraverim. Sed quid faciam? an pereundum est? Loquere Angele mi.

Ange-

Angelus. Non pereundum tibi est, non tua in
miseria tibi contabescendum. Quid faciendum
tibi sit, si scire cupis, audi vocem Domini:
Convertere ad dominum, & relinquere peccata tua:
precare ante faciem domini, & minue offendicula.
Revertere ad dominum, & avertere ab injustitia
tua, & nimis odito execrationem; & cognosce ju-
sticias & judicia Dei. ---- In partes vade sacerduli
sancti cum vivis & dantibus confessionem deo. Non
demoreris in errore impiorum. -- Confiteberis, vi-
vens: vivus & sanus confiteberis & laudabis Deum,
& gloriaberis in miserationibus illius. Quam mag-
na misericordia Domini, & propitiatio illius con-
vertentibus ad se. Eccles. 17. Ecce, cliens mi, haec
voces Dei sunt: amorem spirant & misericor-
diam. Lege denuo, & singulas expende, &
intelliges, quid faciendum sit tibi. Non vult
Deus, ut pereas in scelere tuo, sed 1. ut con-
vertaris ad Deum per serium vitæ melioris desi-
derium. 2. ut relinquas peccata per dolorem
& Confessionem. 3. Ut ores saepius ad Deum
pro remissione scelerum. 4. Ut minuas offen-
dicula, hoc est, pericula peccandi fugias. 5. Ut
aversus a peccato revertaris ad Deum per Pie-
tatem & bonorum propositorum executionem.
6. Ut odio habeas execrationem, hoc est, pec-
catum. 7. Ut cognoscas justicias & judicia Dei,
quomodo alios tui similes puniverit; quid pec-
cantibus destinaverit &c. 8. Ut vadas in par-
tes sacerduli sancti, hoc est, ut cum sanctis jam
sancte incipias vivere, & fugias sacerdulum ne-
quam

quam, socios pravos. 9. Ut sanus & vivus confitearis, tempestivè scilicet agendo pœnitentiam. 10. Ut laudes Deum propter misericordiam tibi exhibitam. Ecce hæc Dei monita, hæc consilia sunt; hæc audi; his obtempera. Convertere ad Dominum Deum tuum, deplora peccata, statue emendationem, incipe vitam sanctam. **Hæc fac, & vives.**

Studiose: audivisti, quid agendum tibi sit. Ego quod addam, non habeo, nisi ut te orem, & moneam verbis illis: *Ne tardes converti ad dominum.* *Ne tardes amplecti pœnitentiam.* Ecce offertur occasio vitam sanctiorem agendi, ne negligas eam. Agenda est Pœnitentia: res nimiris certa est. Teste enim S. Basilio: *aut pœnitendum: aut ardendum!* datur optio inter pœnitere & ardere, inter pœnitentiam & infernum. Elige. Infernus si displicet, elige pœnitentiam. Jam verò in morte agere pœnitentiam difficile est, tutum non est: post mortem, impossibile est. Ergo hoc tempus restat, tibi præ innumeris aliis a Deo concessum, ut agas pœnitentiam. Pœnitentia autem vera est, præterita male facta per Confessionem seriam deponere, nova non admittere, ab his se præservare. Facile hoc fiet, si sequentes Considerationes tardè, mature, devote expenderis. Age ergo, & animum cape. Vita, quam vivis, mutanda est. In eo fortassis statu jam versaris, in quo si moriendum tibi esset, perires æternum. Idem ergo tibi dico, quod cuidam clienti suo

suo Angelus Custos : *Muta statum vita! muta
mores!* Idem dico, quod S. Hieronymus cuidam
studioso alias sibi devoto: *Vide ignes Tartareos:
hi te expectant, si non ocyus convertaris.* Dico tibi,
quod Angelus Lotho: *Festina salvari! salva ani-
mam tuam!* Dico, quod Deus: *Convertere!* Ecce
dies salutis; Deus offert gratiam, paratus te
suscipere in gratiam. Quis scit, an unquam
hanc tibi oblatus sit, hoc si tempus negligas.
Vindictam parat, si conversionem differs. *Nisi
conversi fueritis, gladium suum vibrabit, arcum suum
tetendit,* ait David Psam. 7. Horrendum est in-
cidere in manus Dei Judicis: ergo in paternos
ejus amplexus est redeundum: agenda pœni-
tentia: vita emendanda: Deus reconciliandus:
animæ salus in tuto locanda. An enim te
sponte damnare statuis? an vivere hostis Dei
perseverabis? *Obsecramus pro Christo,* ajebat A-
postolus, *reconciliamini Deo.* Obsecro te pro
Anima tua: eripe eam præsenti salutis pericu-
lo. Obsecro te pro Deo: reconciliare huic, an-
tequam irrevocabilem ferat damnationis sen-
tentiam. Tuimetipsius miserere, & dum tem-
pus habes, operare bonum. *Dedimus corpora
menses & annos: demus anima dies. Vivamus Deo
paullulum, qui saculo viximus totum.* S. Pet.
Chrysol.

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, ô quanta eſt
tuæ erga me bonitatis dignatio! Creave-
ras